

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۲/۰۵/۰۸

لیکوال او شناند نظر محمد مطمئن

د افغانستان د ناامنی اغیز پر گاونډ، سبمه او نړی

یادونه: دا لیکنه زما شخصي نظر دی، په هیڅ ډول په کوم سیاسي لوري او یا هم د افغان حکومت تگلاره پوري تړاو نه لري.

نظر محمد مطمئن

د امریکا متحده آیالاتو او طالبانو د سولې تړون (۲۹ فبروري ۲۰۲۰) پر یوه مهمه ماده په رسنیو کې ډیر بحثونه کېدل او کیري "د افغانستان خاوره به د متحده ایالتونو او د هغوی د متحدینو د امنیت په خلاف نه کارول کیري." د افغانستان د اوسني اسلامي نظام مهمو او لوړ پوړو مسؤلینو ډیر ځله څرگنده کړې چې د افغانستان له خاورې څخه هیڅ هیواد ته گواښ نه شي متوجه کیدای او نه هم چاته په خپله خاوره کې اجازه ورکوي چې د گاونډیو، سیمې او نړی د هیوادو پر ضد فعالیت وکړي.

تمه وه چې واک به په سوله ییز ډول طالبانو ته انتقال او نړیوال به هم له افغانستان سره خپلې اړیکې عادي وساتي،

د اګسټ ۱۵مه ۲۰۲۱، له کابل څخه د ډاکټر غني تېښتې د واک خلا رامنځته او طالبان پر کابل او ټول هیواد واکمن شول.

د نوي اسلامي حکومت د رسمیت پیژندلو لړۍ د امریکا/اروپا/چین/ماسکو او اسلامي هیوادو له خوا وځنډول شوه، د افغانستان د بهرنیو چارو وزیر په دې برخه کې گړندي او مهم سفرونه بېلابېلو هیوادو ته وکړل، د امریکا او نړیوالو له خوا د افغانستان نوي اسلامي حکومت د رسمیت پیژندلو لپاره شرایط وړاندي کېدل، داسې ښکارېده چې امریکا د دوحې تړون ته ژمنه نه وه.

طالب مشران هم د امریکا/اروپا او نړیوالو له سور چلند څخه تر ډیره ناهیلې شول، د امریکا له خوا د افغانانو د ۷ میلیارده شتمنی په اړه د ولسمشر بایدن ناسمې څرگندونې د افغانستان د نوي اسلامي نظام او امریکا ترمنځ بې باوري زیاته کړه.

چین او ماسکو هم د بېلابېلو لاملونو له کبله د افغانستان د نوي حکومت رسمیت پیژندنې په اړه پریکنده پریکړه ونه شوای کولای، گاونډیو هیوادونو هم له نوي افغان حکومت څخه د خپلو گټو په نظر کې نیولو سره غوښتنې درلودلې. گاونډي، د سیمې او نړی هیوادونه لا هم له اوسني نظام څخه تمه لري چې په واک کې به نور سیاستوال ور سره شریک کړي، سیاسي گوندونو ته به د فعالیت اجازه ورکړي، د رسنیو او مدني ټولنو فعالیت باندې محدودیتونه به نرم کړي.

اوسمهال په چین، ماسکو، پاکستان، ایران، ازبکستان، قطر، ترکیه، قرغیزستان، قزاقستان، ترکمنستان کې سفارتونه افغان دولت ته سپارل شوي، دا ښه پرمختګ او د اعتماد جوړونې رغنده پیل دی.

له شپږم ټولګي پورته د نجونو ښوونځیو خلاصیدو کې ځنډ د افغانستان د اوسني حکومت د رسمیت پیژندنې لړۍ لا ټکنې کړه، دغه ډول پریکړې د نړی، سیمې او اسلامي هیوادونو مشران او سیاسي گوندونه هیښ کړل.

په افغانستان کې له سیاسي بدلون وروسته ټولې نړی، سیمې او گاونډیو هیوادو په یوه خوله ویل چې په افغانستان کې د تلپاتې امنیت پلوي کوي، له هیڅ افغان جنګي ډلې سره د نوي اسلامي نظام په ضد مالي او نظامي مرستې نه کوي. په وروستیو وختو کې لېدل کیري چې د افغانستان ځینو گاونډیو هیوادو سره نږدې کرښو کې تحرکات پیل شوي او یا پیل کیدونکي دي، دارنگه د ځینو گاونډیو له خوا لا هم پر افغان خاوره توغندي ویشتل کیري، تر څو دلته ناامني او د دوی غوښتنې ومنل شي.

د اسلامي هیوادو ځوانان په خاص او د نوري نړی مسلمان ځوانان په عام ډول د ازادۍ او خپلواکۍ لپاره افغانان الگو ګني، هیلې بې وړ پسي تړلي بولي، گاونډي هیوادونه، سبمه او نړی دي پوه وي چې اوسنی افغان حکومت هم دا ظرفیت او توانایي لري چې گاونډیو هیوادو، سیمې او نړی کې نرم ځواک وکاروي، مګر افغانان نه غواړي چې د

د پاڼو شمیره: له ۱ تر ۴

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکني د لیکنيزې بڼې پاڼوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په خبر و لولی

دوی له خاورې نورو ته گواښ وي، اوسنی افغان حکومت غواړي له ټولو گاونډيو، سيمې او نړۍ له هيوادو سره بني او رغنده اړيکې ولري.

پاکستان

که په افغانستان کې امن او ثبات وي، پرته له شکه چې د پاکستان پر امن او ثبات مثبت اغيز لري، که په افغانستان کې ناامني او گډوډي وي، د پاکستان پر امنيتي او اقتصادي سکتور ناوړه اغيز به ولري.

که ځينې پاکستاني چارواکي فکر کوي چې اوس هم ۴۰ کاله پخوانی، د افغانستان اړوند د پاکستان تگلاره به کار ورکړي، ناسمه ده، اوسنی افغانستان له ۴۰ کاله مخکې افغانستان سره د پرتلي وړ نه دی، پر مجاهدينو د پاکستان د هغه وخت نفوذ هم پر طالبانو د پاکستان له نفوذ سره د پرتلي وړ نه دي، اوسنی افغان حکومت تر ډېره د هيڅ کوم هيواد تر نفوذ لاندې نه دی، که مشران پوه شي چې په غير مستقيم ډول ځينې کسان د کوم هيواد تر نفوذ لاندې دي، کيدای شي هغه له واکه هم ليري کړي.

داچې پاکستان په کور دننه د شمالي او جنوبي وزيرستان د پښتنو له سياسي کرکيچ سره مخ دی، بلوچستان کې د پاکستان ضد مخالفين ډير او تر دي چې دا لړۍ سرتيري بریدو ته ورسېده، خيبر پښتونخوا کې لا هم ډيرې اوسيدونکي يې د وخت په تمه دي که وکولای شي د تيرو ۲۰ کلونو کې هغه حقونه يې چې د مرکزي حکومت لخوا سلب او يا دوی ډير وټکول شول، بيرته د خپلو حقونو او عزت اعاده وکولای شي.

په دغسې يو حالت کې پاکستان ته پکار ده چې د افغانستان د اوسني نظام ضد کړيو ته په خپله خاوره کې د افغان حکومت ضد فعاليتونو ته اجازه ور نه کړي، که خدای مه کړه پاکستان د اوسني نظام ضد کړی په خپله خاوره کې پالي او يا هم د ډيورنډ پر کرښه معامله اوس وخت کې يې فيصله غواړي؛ پایله کې به د دواړو هيوادو ترمنځ بې باوري زياته او دا ډول حالت به دواړه هيوادونه په ناوړه توگه اغيزمن کړي.

ايران

ايران په تيرو ۲۰ کلونو کې هم له طالبانو او هم د حامد کرزي او ډاکټر غني له حکومتونو سره د تعادل پر اساس تگلاره مخکې يوړه. په تيرو شل کلونو کې ايران هڅه کوله چې له طالبانو سره د ملگرتيا له امله له امريکا څخه گټه تر لاسه کړي، مگر ټرمپ د ايران په اړه داسې تگلاره غوره کړه چې ياد هيواد يې په اقتصادي برخه کې ډير سخت وټکاوه.

کله چې په افغانستان کې نوی اسلامي نظام رامنځته شو، ايراني چارواکي په بي صبري او ښکاره په نظام کې د اهل تشيع او هزاره توکم د غوښني ونډې غوښتنه کوي، دارنگه د هلمند سيند د اوبو، غوريانو کې د اوسپني کان، بانکي سيستم او پولو ته نږدې ازادو بازارونو غوښتنې لري چې تر دي مهاله نه دي منل شوي، ولي اوسني حکومت ژمنه کړي چې په نظام کې به اهل تشيع او هزاره وروڼه د اهليت پر بنسټ ځای ولري.

دا مهال په ايران کې ډيری د پخواني جمهوريت د مهال وسلوال ميشت شوي، ډيری يې هغه مشران دي چې تير ځل (۱۹۹۴ تر ۲۰۰۱) هم د طالبانو ضد جگړو پر مهال ايران ځای ورکړی وو، که ايران د تير په څير بياځل تيروتنه کوي، اوس وخت د ۲۵ کاله پخوا افغانستان سره پرتله کول يې هم تيروتنه ده.

ايران دا مهال له اقتصادي ستونزو او نړيوالو بنديزونو سره مخ هيواد دی، بل خوا په سيستان او ټولو هغو سېمو کې چې اهل تسنن اوسيزي، هغوی د افغانستان د اوسني اسلامي نظام پلويان او د ايران حکومت د مذهبي ناسمو او تعصبي تگلارو څخه په تنگ راغلي دي. که ايران په افغانستان کې ناامني ته لمن وهي، افغان حکومت هم د فشار داسې ډيری اسباب کارولی شي چې ايران ته په کور دننه ستونزي پيدا شي، مگر طالبانو ډير ځله او هر وخت ويلی چې د نورو په کورنيو چارو کې لاسوهنه نه کوي او نه هم نورو ته اجازه ورکوي.

ايران ته پکار ده چې په ټول توان له افغان حکومت سره د رغنده اړيکو جوړولو هڅې وکړي، نه داچې تر پروري/بوسو لاندې اوبه تيرولو باندي وخت ضايع کړي.

تاجکستان

تير ځل (۱۹۹۶ تر ۲۰۰۱) چې طالبان پر کابل واکمن وو، تاجکستان د نظام د مخالفينو په واک کې د کولاب اډه ورکړي وه، هلته يې روغتيايي اسانتياوي ورته برابرې کړي وي، ايران او هند همدې اډې ته نظامي مرستي ورکولي. تاجکستان چې د استاد رباني د حکومت پر مهال له شمال ټلوالې سره د معاملي په ترڅ کې له کورنۍ جگړې خلاصون وموند، په تيرو دوه نېمو لسيزو کې يې خلکو په امن او ثبات کې ژوند درلود، اوس مهال چې له ډيرو اقتصادي ستونزو، د خلکو بې کارۍ او په نظام کې پراخ مالي فساد له امله يې حکومت له ولسي گواښونو سره مخ دی، بل خوا د افغانستان اوسني نظام پر ضد که مخالفينو ته بياځل په خپله خاوره کې اډې او د فعاليت اجازه ورکوي، فکر کيږي چې داځل به د تاجکستان دغه ډول کړنه بياځل د تاجکستان حکومت اسلامپالو مخالفينو ته د تير لاستې په لاس ورکړي، پایله داچې خپله تاجکستان به د ناامني او بي ثباتي په يو غريب هيواد بدليري ان شاء الله.

ازبکستان

ازبکستان تیر مهال (۱۹۹۶ تر ۲۰۰۱) له طالبانو سره د بنو اړیکو پاللو ترڅنګ له دوستم سره هم په پټه مرستې کولې، مګر د هغه مهال افغانستان حکومت او ازبکستان هیواد ترمنځ یې باوري په لوړه کچه نه وه، بلکې اړیکې یې رغنده او په پراخیدو وي.

اوسمهال هم له ترکمنستان وروسته د افغانستان تر ټولو ارام او ښه ګاونډی هیواد ازبکستان دی، مګر په وروستیو وختو کې د ځینو نامسؤل ولسوالو لاره له ترکیې په ازبکستان ده او له ازبکستان څخه د افغانستان شمال او مرکز ته دغه نامسؤل ولسوال د تګ راتګ هڅې کوي، ممکن عبدالرشید دوستم هم د نړیوالو نامسؤل ولسوالو پروژه کې د کلیدي رول لوبولو هڅه وکړي، که ازبکستان له ترکیې څخه افغانستان ته د نامسؤل ولسوالو مخه ونه نیسي، پرته له شکه چې په ازبکستان کې به هم د نا امني پېښې زیاتې او هغه اقتصادي پلانونه چې یاد هیواد یې لري له ځنډ او خنډ سره به مخ شي، په وروسته وختونو کې په ازبکستان کې د ځینو نامنیو راپورونه دا ښيي که په افغانستان کې هر هیواد د ناامني پلوي کوي، هغه هیواد به یې هم په اور کې سوځي ان شاء الله.

هند

په ډیر لنډ ډول ویلای شم چې د افغانستان د اوسني نظام اړوند د هند پخوانی اندیښني لیري شوي او اوسنی تګلاره یې تر ډیره د افغانستان په ګټه ده، تر دې مهاله د هند لخوا د افغان حکومت ضد تګلاره نه ده لېدل شوې، د طالبانو ځینې سرسخت مخالفین چې د اګست تر ۱۵مې لږ مخکې او وروسته هند هیواد ته تللي وو، هغوی ته د طالبانو ضد فعالیتونو اجازه په هند کې ور نه کړل شوه، هغوی چې د طالب ضد سیاسي فعالیت فکر یې درلود له هند څخه ایران، ترکیې او تاجکستان ته ولاړل.

چین او ماسکو

چین او ماسکو دواړه غواړي چې د افغانستان له اوسني نظام سره ښې او رغنده اړیکې ولري، چین له پاکستان سره نږدې ملګرتیا لري، پاکستان لا هم له اوسني افغان حکومت څخه ځینې داسې غوښتنې لري چې منل به یې ګران وي، ځکه خو چین هم له اوسني افغان حکومت سره په سیاسي تعامل کې له احتیاط څخه کار اخلي.

ماسکو چې په اوکراین جګړه کې ښکېل دی، لومړیتوب یې د جګړې یو طرفه کېدل او له ناتو سره اوږدمهاله مقابله ته ځان چمتو کول دي، بیا هم ښکاري چې افغانستان یې هیر کړی نه دی.

که چین او امریکا د افغانستان د امنیت برخه کې فعال نه شي، بلخوا د امریکا او افغانستان ځینو ګاونډیو هیوادو له خوا په افغانستان کې ناامني ته لمن وهل کیږي، پرته له شکه چې ددغې ناامني جرړې به تر منځنۍ اسیا، ماسکو او د چین تر سیانګ یانګ پوري غځیږي.

امریکا او اروپا

امریکا او ناتو به خامخا هڅې کوي چې په افغانستان کې د خپلو ناکامیو غچ له افغان ولس څخه واخلي، مګر دا یې تیر وخته ده، که د دوحې د تړون پر بنسټ امریکا/ناتو له اوسني نظام سره تعامل وکړي، پرته له شکه چې ګټه به یې ښه ډېځلو لوریو ته رسیږي:

"د افغانستان خاوره به د متحده ایالتونو او د هغوی د متحدینو د امنیت په خلاف نه کارول کیږي. متحده ایالتونه او متحدین به یې د افغانستان د ځمکنۍ بشپړتیا او سیاسي خپلواکۍ په ضد له ځواک او ګواښ څخه کار نه اخلي او نه به یې په کورنیو چارو کې لاسوهنه کوي.

متحده ایالتونه به د بین الافغاني ډیالوګ او مذاکراتو له لارې تر جوړجاړې وروسته د نوي افغان اسلامي حکومت لپاره د بیارغولو اقتصادي مرستې وغواړي، او په کورنیو چارو کې به یې لاسوهنه نه کوي."

که امریکا/اروپا د دوحې تړون ته ژمن پاتې نه شي، د افغانستان د اسلامي نظام ضد کړیو/مخالفینو سره مرستې ته ټیټر وټکوي، د افغانستان کورنیو چارو کې مداخلو ته دوام ورکړي، پرته له شکه طالبان به هم داسې د فشار الې په واک کې ولري او د دې ټکر له امله ممکن بیاځل نړۍ نارامه او ناامنه شي، د ۲۰۲۱ اګسټ تر ۳۱مې چې امریکا او متحدینو یې په لسگونو زره افغانان امریکا/اروپا او نورو هیوادو ته وایستل، ډیری پکې د طالبانو پلویانو هم شتون درلود او لا هم له اوسني افغان حکومت سره خواخوږي لري، که خدای مه کړه امریکا/اروپا له اوسني افغان حکومت سره د ملګرتیا پر ځای د ټکر پالیسي خپله کړي، پرته له شکه د ناامني او بې ثباتي اور به یې د امریکا او اروپا تر بازارونو هم رسیږي. له دې وروسته خوا طالبان د دې قوي ظرفیت لري چې امریکا/اروپا له امنیتي ننګونو سره مخ کړي، مګر اوسنی افغان حکومت نه غواړي چې نورو ته له افغان خاورې ګواښ متوجه شي.

پایله:

د افغانستان د اوسني نظام مسؤلینو ته تر بل هر چا ډیر مسؤلیت اوږي چې له ګاونډیو، سیمې او نړیوالو هیوادو سره د دوه اړخیزو ښو اړیکو لپاره ګړندی او ډیرې هڅې وکړي، د هیواد، سیمې او نړۍ امنیت ته جدې پاملرنه وکړي، افغانستان د ترهګري له عواملو خوندي وساتي.

زموږ ځينو گاونډيو هيوادو ته په کار ده چې د اوسني افغان حکومت د مخالفينو فعاليت ته په خپلو هيوادو کې زمينه مساعده نه کړي، له هغوی سره مالي او نظامي مرستې ونه کړي، که دا کار کوي، افغان حکومت مجبوره کيږي چې په ورته عمل لاس پورې کړي چې دا کار کولای هم شي، بيا به يې تر ډيره زيان گاونډيو هيوادونو ته رسېږي، ځکه افغان ولس په گران هيواد کې نور جگړه نه غواړي.

کيدای شي امريکا او بریتانیا د افغانستان رسميت پېژندنې مسئله وځنډوي، چين او ماسکو ته په کار ده چې نړۍ له يو قطبي حالت څخه وباسي، د افغانستان رسميت پېژندنې مسئله کې پر امريکا او بریتانیا د فشار تر څنگ د افغانستان اوسنی حکومت هم په رسميت وپېژني، که دا لړۍ ځنډيږي، ممکن نورې داسې پېښې هم وشي چې بيا به دا لړۍ لا پيچلي او ستونزمنه کړي.

امريکا/ناټو/اروپا ته په کار ده چې د نوپيمو کلونو په څير افغانستان هير نه کړي چې بيا ځل دغه هيواد خدای مه کړه د اقتصادي ستونزو، ټولنيزو جوړښتونو او بېلابېلو لاملونو له کبله له گڼو ستونزو سره مخ او بيا ځل سپمه او نړۍ نامنه شي.

پای